

פרשת וישב

ביקש לישב בשלווה... (לז, א)

בשעת עריכת השולחן הטהור בשבת, אצל האדמו"ר מגור ה"בית ישראל", ישב ליד השולחן אחד מן החסידים המכובדים. לפתע, עלה עליו רוגזו של זבוב אחד. הזבוב זמזם בלי הרף סביבו ואף העיז מפעם לפעם לנוח מעט על אפו. שוב ניסה האיש להעיפו משם, אולם הזבוב ערך סיבוב קצר וחזר להטרידו. לבסוף כאשר החל הענין להמאס עליו, הניף האיש את ידו והכה בזבוב שנפל מת על השולחן.

כשראה זאת האיש החויר כולו, ברגע זה עבר על מלאכה דאורייתא, נטילת נשמה! ולא פחות ולא יותר עשה זאת על שולחנו של הרבי הקדוש!

הרבי ראה ושתק. והנה לאחר דקות אחדות התאושש הזבוב פרש כנפים ועף. כשראה זאת החסיד שמח שמחה גדולה שנמנע מחילול שבת. אז אמר לו הרבי: היצר הרע דומה לזבוב גם אם אתה משוכנע שמכת המחץ שנתת לו גרמה למותו, הוא עוד רחוק ממות ועדיין חי ובעוד רגעים אחדים יתעופף כרגיל.

מסקנה: גם אם חשבת לרגע שתוכל 'לישב בשלווה' תדע לך שהיצר בבחינת 'קפץ עליו' בכל רגע.